

سقط جنین در اسلام و قرآن

معصومه رستم نژاد^۱، کاظم، معاضدی^۱، فریده، مصطفی زاده^۱

سقط جنین از جمله مسائلی است که از دیرباز در جوامع بشری مطرح بوده و توجه عده‌ای از اندیشمندان، به خصوص دانشمندان حقوق جزا را به خود معطوف داشته است. در سال‌های اخیر، با توجه به آمار سقط‌های غیرقانونی و مرگ و میر مادران به دنبال این گونه سقط‌های غیرایمن یکی از چالش‌های مهم اجتماعی بوده است. در ادیان توحیدی سقط جنین بجز در موارد معدود وانگشت شمار منع گردیده و برای حفظ و حمایت از جنین مقرراتی پیش‌بینی شده است. از دیدگاه اسلام نیز حیات انسان در دوران جنینی و حتی قبل از تشکیل نطفه مورد توجه قرار گرفته است و سلب حیات از وی به وسیله سقط جنین، جرم محسوب می‌شود و مرتکب آن مستحق مجازات است؛ چرا که موجودیت انسان از زمان پیوند دو سلول جنسی اولیه آغاز می‌گردد و از بین بردن آن در هر مرحله‌ای، با توجه به نص صریح آیات قرآن کریم (مائده، ۳۲) نابودی انسانیت به شمار می‌آید (۱). در شرع اسلام از حیات جنین هنگام استقرار نطفه در رحم زن و آغاز مراحل رشد و تبدیل شدن آن به علقه، مضغه و... حمایت شده و احکام ویژه‌ای برای سقط در هر یک از مراحل تکوین بیان گردیده است. در این مقاله با مطالعات کتابخانه‌ای و جستجو در سایت‌های معتبر اینترنتی به بررسی موضوع سقط جنین در فقه و حقوق اسلامی و آخرین قوانین مصوب جمهوری اسلامی ایران می‌پردازیم.

۱. اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل